

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

M. Š.

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Štuksou
sídlem Kaplická 1037/12, Praha 4

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2015, sp. zn. S-MHMP 1457273/2015 ODA, č. j. MHMP 1643608/2015

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 23. 11. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Magistrát hlavního města Prahy ze dne 21. 9. 2015, sp. zn. S-MHMP 1457273/2015 ODA, č. j. MHMP 1643608/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo výrokem I. zamítnuto odvolání žalobce ze dne 15. 7. 2015 proti rozhodnutí Úřadu

městské části Praha 3 ze dne 25. 6. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/7, č. j. UMCP3 059793/2015, kterým bylo vydáno stavební povolení pro stavbu nazvanou: „Malešická 1, Praha 3, oprava vozovky a chodníku“, na pozemcích parc. č. 2896/4, 2896/7, 2896/8, 3060/1, 3063/1, 3063/2, 3347, 3458, 3504/1, 3539/1, 3540, 3541/13, 3541/95, 3541/116, 3542/1 v k. ú. Žižkov (dále jen „rozhodnutí o povolení stavby“).

2. Výrokem II. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání společnosti České dráhy, a.s.
3. Výrokem III. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 3. 8. 2015 proti usnesení Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/11, č. j. UMCP3 066394/2015, kterým byla stanovena lhůta pro doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon, a lhůta k doplnění podaného odvolání proti rozhodnutí o povolení stavby.
4. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 13. 8. 2015 proti usnesení Úřadu městské části Praha 3 ze dne 28. 7. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/13, č. j. UMCP3 070000/2015, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení lhůty k zmeškanému úkonu a lhůty pro doplnění odvolání.
5. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že lhůtu stanovenou v usnesení stavebního úřadu ze dne 16. 7. 2015 v délce 10 dnů považuje za zcela dostačující. V daném případě by byla přiměřenou i lhůta kratší, neboť ve stavebním řízení se nařizuje ústní jednání ode dne doručení oznámení o zahájení řízení obvykle do deseti dnů. Žalobci bylo oznámení o zahájení doručeno dne 29. 6. 2015, tedy ke dni doručení usnesení o určení lhůty k provedení úkonu dne 16. 7. 2015 byl o zahájení řízení již dva týdny zpraven. Dále žalovaný uvedl s odkazem na § 41 odst. 2 správního řádu, že pokud žalobce žádal o seznámení s oznámením o zahájení správního řízení včetně podkladů tohoto řízení formou nahlédnutí do spisu, měl tento zmeškaný úkon nahlédnutí do spisu spojit s doručením žádosti o prominutí zmeškání úkonu.
6. K usnesení ze dne 28. 7. 2015, kterým stavební úřad zamítl žádost o prodloužení lhůty, žalovaný odkázal na výše uvedené odůvodnění a konstatoval, že lhůtu 10 dní považuje za přiměřenou a ztotožňuje se s názorem stavebního úřadu, který uvedl, že stanovená lhůta je dvojnásobná oproti lhůtě minimální, kterou připouští správní řád. Ke dni vydání usnesení o zamítnutí o zamítnutí žádosti byl žalobce o probíhajícím řízení informován 28 dnů a mohl v této době kdykoli v úředních hodinách i v jiných dnech po dohodě nahlížet do spisu. Nástup na plánovanou dovolenou pak nemůže být důvodem k dalšímu prodloužení lhůty, obzvláště v situaci, kdy během stanovené lhůty, v době své přítomnosti, neučinil žalobce řádný krok k uplatnění svých práv. Dále žalovaný konstatoval, že vyhověl-li by stavební úřad této žádosti, dostal by se do rozporu s větou druhou § 42 odst. 2 správního řádu, jelikož všichni účastníci měli lhůtu k seznámení se spisem a uplatnění námitek zhruba v délce dvou týdnů. V případě vyhovění žádosti žalobce by tento získal lhůtu v délce dvou měsíců, čímž by byla porušena rovnost účastníků stavebního řízení.
7. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval odvoláním žalobce ze dne 15. 7. 2015 směřujícím proti stavebnímu povolení. Žalovaný neshledal odvolání ze dne 15. 7. 2015 jako blanketní, tj. prosté odvolací námitky. Stavební úřad tedy správně žalobce vyzval k doplnění podání, aniž rozváděl svoji poučovací povinnost. Doplnění odvolání bylo doručeno dne 31. 8. 2015 do podatelny Magistrátu hlavního města Prahy a žalovaný toto podání vyhodnotil jako vyjádření účastníka, které je oprávněn činit i v průběhu odvolacího

řízení. Věcnou správnost rozhodnutí proto žalobce přezkoumával pouze co do námitek uvedených v odvolání ze dne 15. 7. 2015, které neshledal důvodnými. K tvrzenému poškození práv žalobce uvedl, že toto je formulováno příliš obecně, je nekonkrétní, žalobce neuvedl jaký druh řízení má u něho probíhat a z jakých důvodů má toto řízení způsobit nemožnost vydání stavebního povolení. Žalovaný shledal námitku jako nezpůsobilou vymezit rozsah přezkumu správnosti rozhodnutí.

8. Konečně žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce své původní námítky konkretizoval, když uvedl, že „ačkoliv v dokumentaci je zakreslen vjezd účastníka řízení z ulice Malešická, o kterém dosud probíhá řízení o jeho dodatečném povolení, projektová dokumentace s možností vjezdu nepočítá“. Dále namítal nevhodnost zvoleného řešení chodníku u jeho nemovitosti a konečně vyjádřil tvrzení, že aktivně jedná se stavebníkem. Žalovaný vyjádření žalobce nevzal v potaz při věcném přezkumu rozhodnutí s odůvodněním, že meze odvolacího řízení jsou dány mezemi zásady koncentrace řízení, tedy v odvolání neleze vznášet námítky nové, v prvostupňovém řízení neuplatněné, leda by se jednalo o důsledek znemožnění řádného vznesení námitek postupem stavebního úřadu a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 10/2007-83.
9. Mimo rámec odůvodnění žalovaný poznamenal, že provedl telefonické ověření skutečností tvrzených žalobcem a dotazem na zástupce stavebníka zjistil, že jednání se stavebníkem neprobíhají, uvedený sjezd je nepovolený a jeho dodatečnému povolení či připojení údajně brání nevypořádané majetkové poměry.

II.

Obsah žaloby

10. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně, ani žalovaný, neprojednali odvolání, resp. neprojednali po věcné stránce námítky žalobce vůči vydanému stavebnímu povolení. Žalovaný se vůbec nevypořádal s námitkami žalobce obsaženými v podání ze dne 31. 8. 2015 s odůvodněním, že meze odvolacího řízení jsou dány mezemi zásady koncentrace řízení. Dle žalobce se zásada koncentrace uplatní jen za předpokladu, že jsou podmínky pro koncentraci splněny, přičemž žalobci bylo usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015 prominuto zmeškání úkonu a stanovena lhůta k doplnění žádosti a k doplnění odvolání proti stavebnímu povolení. Jelikož mu bylo prominuto zmeškání úkonu a určena lhůta k jeho provedení, bylo nutno pro zachování účinků koncentrace učinit i u této lhůty poučení, které však žalobce postrádá.
11. Dále v prvním žalobním bodě namítl, že bylo-li vyhověno ve věci prominutí zmeškání úkonu, pak tímto úkonem, bylo nepochybně i právo na ústní projednání na místě samém, když toto jednání bylo součástí zmeškaného úkonu.
12. Žalovaný se tedy měl vypořádat s námitkami, že dokumentace pro vydání stavebního povolení předložená stavebníkem neobsahuje návaznost na skutečný stav, čímž se dotýká práv účastníka řízení. V dokumentaci je zakreslen vjezd účastníka řízení z ulice Malešická, o kterém dosud probíhá řízení o jeho dodatečném povolení, projektová dokumentace s možností vjezdu nepočítá. Vjezd je fakticky znemožněn výškou obrubníku, kterým bude opravená komunikace ohraničena. Dle projektové dokumentace je na pozemku Městské části Prahy 3 vytvářen další chodník, který nenavazuje na chodník žalobce, který slouží k přístupu do jeho budovy. Projektová dokumentace s napojením chodníků nijak nepočítá. Dále namítl, že dochází k přesunu přechodu pro chodce, který až dosud byl napojen na

chodník žalobce a umožňoval přecházet ulici přímo z chodníku žalobce. Výše uvedené připomínky ztěžují provoz žalobcovy nemovitosti a měly být v rámci stavebního řízení vyřešeny.

13. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 39 odst. 2 správního řádu, neboť lhůta, kterou žalovaný žalobci určil, nemůže z hlediska své délky obstát. Správní orgány obou stupňů při rozhodnutí o lhůtě resp. jejím prodloužení pominuly konkrétní okolnosti. K uvedeným pochybením došlo rovněž na straně správního orgánu prvního stupně. Žalobce namítl, že je postupem a rozhodováním správních orgánů v řízení znevýhodněn. Ostatním účastníkům byla od vydání oznámení o zahájení stavebního řízení až do skončení jednání ve věci poskytnuta lhůta téměř tři týdny, žalobci však pouze deset dnů. V době probíhajícího odvolacího řízení se jednalo o dobu letních prázdnin a dovolených, což znamená ztížení dostupnosti a omezení pro možnost zpracování úkonu. Správní orgány se nevypořádaly

s námitkou, že v době desetidenní lhůty existovaly důvody na straně správního orgánu, proč se žalobci nepodařilo nahlédnout do správního spisu.

14. Dále žalobce namítl, nedostatek objektivitý resp. extrémní časový tlak, který ovlivňuje celé řízení ve prospěch stavebníka, kterým je hlavní město Praha. Řízení bylo vedeno urychleně právě v zájmu tohoto stavebníka, tak aby bylo vyhověno jeho časovým potřebám bez ohledu na práva ostatních účastníků.
15. V závěru žaloby žalobce shrnul, že ke zkrácení jeho práv došlo v důsledku toho, že správní orgány nevzaly v úvahu jeho věcné námitky a časově zkrátily uplatnění jeho práv mimo zákonný rámec.

III.

Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na zaslané stanovisko Městské části Praha 3. V předmětném stanovisku je uvedeno, že žalobce podal dne 11. 3. 2013 žádost o povolení připojení pozemku parc. č. 3541/10, jehož je vlastníkem, k veřejné komunikaci v ulici Malešická, které by mělo sloužit jako výjezd z jednosměrné komunikace uvnitř areálu žalobce, přičemž vjezd do areálu je povolen z ulice Na Vackově.
17. Na základě uvedené žádosti zahájil Úřad Městské části Praha 3, Odbor dopravy, rozhodnutím sp. zn. S ÚMČ P3 066460/2013, zn. OD/1758/13/Se ze dne 16. 7. 2013 správní řízení a nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením konaným 25. 7. 2013, v jehož rámci bylo konstatováno, že pozemek žalobce nesousedí přímo s komunikací v ulici Malešická. Mezi pozemkem Žalobce a komunikací v ulici Malešická se nachází pozemek parc. č. 3541/95, který je ve vlastnictví Hlavního města Prahy a ve svěřené správě Městské části Praha 3. Případný vjezd na pozemek žalobce by tedy musel být veden i přes pozemek parc. č. 3541/95, avšak k takovému využití pozemku parc. č. 3541/95 neměl žalobce žádný právní titul. Vzhledem k tomu bylo konstatováno, že až do vyřešení majetkoprávních vztahů k pozemku parc. č. 3541/95 nelze žádosti o připojení pozemku žalobce parc. č. 3541/10 k veřejné komunikaci v ulici Malešická vyhovět. Následně bylo správní řízení na žádost žalobce třikrát přerušeno, přičemž žalobce nedoložil žádné výsledky svého jednání s Odborem majetku Úřadu Městské části Praha 3 a nečinil žádné

úkony s výjimkou kusých žádostí o přerušení, bylo rozhodnutím sp. zn. S ÚMČ P3 066460/2013 zn. OD/1758/13/Se ze dne 7. 1. 2016 správní řízení zastaveno. Ačkoli žalobce nedisponuje žádným právním důvodem pro jakékoli využití pozemku parc. č. 3541/95, zřídil zde stavbu vjezdu na pozemek parc. č. 3541/10 a takto zřízený vjezd užívá. Namítá-li žalobce, že výstavbou dle projektové dokumentace přijde o možnost stávajícího vjezdu z komunikace Malešická, je třeba zdůraznit, že stavbu vjezdu žalobce zřídil neoprávněně na cizím pozemku a neoprávněně tento pozemek užívá.

18. Podání žalobce ze dne 15. 7. 2015 obsahuje pouze obecné tvrzení, že vydané stavební povolení zasahuje do práv účastníka z hlediska využití jeho nemovitosti sousedící s pozemkem, kterého se stavba týká a že ve vztahu k jednomu z dotčených pozemků probíhá stavební řízení, pro které stavební povolení nelze vydat. Uvedená tvrzení jsou zcela neurčitá, takže ani není možno se jimi zabývat, když chybí jakákoli bližší specifikace, a též jsou nepravdivá, neboť pozemek žalobce parc. č. 3541/10, který patrně měl na mysli, s komunikací v ulici Malešická nesousedí, jak bylo již popsáno výše. Rovněž neprobíhá žádné stavební řízení, pro které by nebylo možné předmětné stavební povolení vydat.
19. Nelze souhlasit s argumentem žalobce, že bylo-li mu prominuto zmeškání úkonu, pak tímto úkonem bylo i právo na ústní projednání na místě samém. Dle § 41 odst. 1) správního řádu se „navrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě...“. Citované ustanovení ve spojení s § 89 stavebního zákona tedy jednoznačně mluví na uplatnění námitek účastníka řízení a nijak nelze dovodit, že by se mělo opakovat ústní jednání na místě samém.
20. Věcný rozbor situace řešené projektovou dokumentací ke stavebnímu povolení předložený žalobcem v žalobě, vychází z nedoloženého tvrzení, že ohledně vjezdu na pozemek žalobce z ulice Malešická probíhá řízení o jeho dodatečném povolení. Žalobce zcela opomíjí, že vjezd je umístěn bez právního důvodu na cizím pozemku, jehož vlastník nedal souhlas ke zřízení a užívání vjezdu a tudíž jeho dodatečné povolení za této situace nepřichází v úvahu. Veškeré další vývody žalobce o nevhodnosti řešení obsaženého v projektové dokumentaci z hlediska urbanistického, dopravně technického atd. jsou tudíž bez významu, neboť vycházejí z nesprávného předpokladu existence vjezdu.
21. Nelze se ani ztotožnit s argumentací žalobce ohledně nezákonnosti neprodloužení lhůty dle § 39 odst. 2) správního řádu, neboť žalobce věděl o probíhajícím řízení nejpozději od 29. 6. 2015, což mu poskytlo téměř celý měsíc, aby se seznámil se spisem a učinil potřebné úkony. Celé řízení též neprobíhalo pod žádným extrémním časovým tlakem, jak žalobce namítá; v řízení byly stanoveny a dodržovány lhůty v souladu se správním řádem i stavebním zákonem.

IV.

Řízení před správním orgánem

22. Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Hlavní město Praha žádostí ze dne 30. 3. 2015 požádalo o vydání stavebního povolení pro stavbu nazvanou Malešická 1 (U Náklad. nádraží – Za Vackovem), Praha 3, oprava komunikace. Oznámením o zahájení stavebního řízení a pozváním k ústnímu jednání ze dne 25. 5. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, vypraveno dne 28. 5. 2015, bylo účastníkům řízení a dotčeným orgánům oznámeno zahájení stavebního řízení a současně bylo nařízeno k projednání žádosti ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 16. 6. 2015. Oznámení o zahájení stavebního řízení a pozvání k ústnímu jednání bylo mimo jiné zasláno i žalobci.

23. Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 3 ze dne 25. 6. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/7, č. j. UMCP3 059793/2015 (rozhodnutí o povolení stavby), bylo vydáno stavební povolení pro stavbu nazvanou: „Malešická 1, Praha 3, oprava vozovky a chodníku“, na pozemcích parc. č. 2896/4, 2896/7, 2896/8, 3060/1, 3063/1, 3063/2, 3347, 3458, 3504/1, 3539/1, 3540, 3541/13, 3541/95, 3541/116, 3542/1 v k. ú. Žižkov. Žalobce rozhodnutí o povolení stavby převzal dne 1. 7. 2015.
24. Proti rozhodnutí o povolení stavby žalobce podal odvolání ze dne 13. 7. 2015 (pozn. dle datové zprávy bylo podáno a doručeno dne 16. 7. 2015, dle razítka došlo 15. 7. 2015). V odvolání žalobce uvedl, že se o správním řízení dozvěděl dne 29. 6. 2015, kdy si vyzvedl oznámení o zahájení řízení. Zároveň v odvolání požádal o prominutí zmeškání úkonu s odůvodněním, že si nemohl písemnost vyzvednout, neboť v době od 29. 5. 2015 do 28. 6. 2015 se zdržoval v zahraničí. V odvolání namítl, že požaduje rozhodnutí za zákonné (pozn. soudu zřejmě měl žalobci na mysli za nezákonné), neboť bylo vydáno na základě vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy o obecných požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, přičemž tento předpis byl zrušen nařízením rady č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy. Stavební povolení zasahuje do práv žalobce z hlediska využití jeho nemovitosti sousedící s pozemkem, jehož se stavba týká. Ve vztahu k jednomu ze stavebním povolením dotčených pozemků probíhá u žalobce stavební řízení, pro které stavební povolení nelze vydat. Stavební řízení proběhlo velice rychle a neumožnilo žalobci se seznámit s podklady pro rozhodnutí a s technickými podmínkami, za nichž má výstavba proběhnout a které lze zjistit pouze ze spisu.
25. Usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, byla určena lhůta pro doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon v délce 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Žalobce byl zároveň tímto usnesením vyzván k doplnění podaného odvolání ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo doručeno dne 16. 7. 2015 zástupci žalobce.
26. Dne 23. 7. 2015 se paní M. N., v zastoupení zástupce žalobce, prostřednictvím emailu obrátila na ÚMČ Praha 3, ohledně sjednání termínu nahlédnutí do správního spisu, s tím, že ideální by byl začátek příštího týdne. Následující den bylo odpovězeno, že je možné nahlížet do spisu dnes do 14:00 a v dalších dnech v souladu s oznámením o zahájení řízení.
27. Podáním ze dne 27. 7. 2015, které Úřadu městské části Praha 3 došlo dne 28. 7. 2015, zástupce žalobce požádal o prodloužení lhůt do 31. 8. 2015 s odůvodněním, že ve stanovené lhůtě nebylo možné nahlédnout do správního spisu a podklady konzultovat s klientem a odborníkem v oboru stavebnictví. Zástupce žalobce tento týden nastupuje na plánovanou dovolenou do 19. 8. 2015.
28. Usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 28. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení lhůt k zmeškanému úkonu a doplnění odvolání ze dne 27. 7. 2015.
29. Odvoláním ze dne 31. 7. 2015, které došlo Městské části Praha 3 dne 3. 8. 2015, se žalobce domáhal zrušení Usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015.
30. Dle záznamu ze dne 4. 8. 2015 bylo nahlíženo do projektové dokumentace a spisového materiálu paní M. N., která se prokázala substituční plnou mocí udělenou advokátem Mgr. Martinem Štuksou.

31. Odvoláním ze dne 12. 8. 2017, které došlo Městské části Praha 3 dne 13. 8. 2015, se žalobce domáhal zrušení Usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 28. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015.
32. Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21. 9. 2015, sp. zn. S-MHMP 1457273/2015 ODA, č. j. MHMP 1643608/2015 (napadeným rozhodnutím), bylo výrokem I. zamítnuto odvolání žalobce ze dne 15. 7. 2015 proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3 ze dne 25. 6. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/7, č. j. UMCP3 059793/2015; výrokem II. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání společnosti České dráhy, a.s.; výrokem III. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 3. 8. 2015 proti usnesení Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/11, č. j. UMCP3 066394/2015, kterým byla stanovena lhůta pro doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon, a lhůta k doplnění podaného odvolání proti rozhodnutí o povolení stavby; výrokem IV. napadeného rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 13. 8. 2015 proti usnesení Úřadu městské části Praha 3 ze dne 28. 7. 2015, sp. zn. S UMCP3 029789/2015/13, č. j. UMCP3 070000/2015, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení lhůty k zmeškanému úkonu a lhůty pro doplnění odvolání.
33. Žalobce podal u žalovaného dne 31. 8. 2015 doplnění odvolání.

V.

Řízení před soudem

34. Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 19. 6. 2018, při němž účastníci řízení setrvali na svých původních stanoviscích.
35. Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

VI.

Posouzení žaloby

36. Nejprve se soud zabýval námitkou žalobce, dle které žalovaný ani orgán prvního stupně nepostupovali v souladu s § 39 odst. 2 správního řádu, neboť lhůta, kterou žalovaný žalobci určil, nemůže z hlediska své délky obstát. Postupem a rozhodováním správních orgánů byl žalobci v řízení znevýhodněn. Správní orgány se nevypořádaly s námitkou, že v době desetidenní lhůty existovaly důvody na straně správního orgánu, proč se žalobci nepodařilo nahlédnout do správního spisu.
37. *Dle § 41 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se navrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětuzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.*
38. *Dle § 41 odst. 2 správního řádu může o prominutí zmeškání úkonu požádat účastník do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.*

39. Dle § 39 odst. 1 správního řádu určí správní orgán účastníkovi přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.
40. Dle § 39 odst. 2 správního řádu může správní orgán lhůtu určenou správním orgánem za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.
41. Předně soud konstatuje, že žalovaný žalobci žádnou lhůtu neurčil. Žalobci byla toliko určena lhůta usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, v délce 10 dnů od doručení tohoto usnesení k doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon a k doplnění podaného odvolání ve lhůtě do 10 dnů. Soud se tedy dále zabýval touto lhůtou.
42. V odvolání ze dne 31. 7. 2015 žalobce uvedl, že i přes snahu zástupce žalobce nebylo možné v poskytnuté lhůtě nahlédnout do správního spisu. V odvolání ze dne 12. 8. 2015 žalobce uvedl, že se zástupce účastníka několikrát pokoušel telefonicky dohodnout termín nahlédnutí do správního spisu, při přepojování však vždy došlo k situaci, že hovor nebyl spojen či ho nikdo nepřijímal. Na tuto situaci reagoval zástupce emailem ze dne 23. 7. 2015.
43. V § 39 odst. 1 správního řádu není stanovena konkrétní délka lhůty k provedení úkonu, rovněž ji nestanoví ani jiný zákon. Otázkou přiměřenosti délky lhůty k provedení úkonu se zabýval Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 29. 4. 2011, č. j. 57 A 12/2010 – 106, dle kterého „*má pro délku lhůty stanovené správním orgánem k provedení úkonu (§ 39 odst. 1 správního řádu) zásadní význam povaha a rozsah úkonu, který je na účastníkovi řízení správním orgánem požadován. Otázka přiměřenosti lhůty je věcí volného uvážení správního orgánu, které je limitováno zákonnými požadavky věty druhé § 39 odst. 1 správního řádu (nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků). Obecně lze za přiměřenou považovat pouze takovou lhůtu, ve které je s přihlédnutím ke všem okolnostem (např. obsažnosti, odborné náročnosti, vázanosti na určitý proces apod.) reálné procesní úkon náležitě provést.*“ Uvedený názor rovněž zastává odborná literatura (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 220).
44. Pro stanovení délky lhůty k provedení úkonu jsou tedy rozhodná dvě kritéria. Prvním je povaha a rozsah požadovaného úkonu. Druhým kritériem pak je účel řízení, který nesmí být ohrožen, a rovnost účastníků. Ke lhůtě stanovené pro doplnění žádosti o prominutí o zmeškání úkonu o zmeškaný úkon soud konstatuje, že žalobce v žádosti nespecifikoval úkon, o jehož prominutí žádá. Správní orgán tedy při stanovení lhůty nemohl vycházet z povahy a rozsahu úkonu, o jehož prominutí žalobce žádá. Zde je nutno upozornit na § 41 odst. 2 věty druhé správního řádu, dle které byl žalobce povinen se žádostí spojit zmeškaný úkon, což však neučinil. Správní orgán tak správně vycházel zejména z kritéria, dle kterého nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků.
45. Oznámením o zahájení stavebního řízení a pozváním k ústnímu jednání ze dne 25. 5. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, bylo vypraveno dne 28. 5. 2015. Ústní jednání se konalo dne 16. 6. 2015. Ostatní účastníci tedy měli k dispozici lhůtu v maximální délce 19 dní. Žalobce se o správním řízení dozvěděl nejpozději dne 29. 6. 2015, když si vyzvedl mimo jiné oznámení o zahájení stavebního řízení. Usnesení Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, kterým mu byly stanoveny desetidenní lhůta, mu bylo doručeno dne 16. 7. 2015, stanovená lhůta skončila dne 27. 7. 2015 (den 26. 7. 2015 připadl

na neděli). Žalobce měl tedy k dipozici celkem 28 dnů. Jelikož měl žalobce k dipozici delší časový interval než ostatní účastníci, nelze vzhledem k výše uvedenému považovat stanovenou desetidenní lhůtu k doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon vůči žalobci za krátkou ani za diskriminační.

46. K desetidenní lhůtě stanovené k doplnění odvolání platí ve vztahu k rovnosti účastníků rovněž výše uvedené. Co se týče kritéria povahy a rozsahu doplnění odvolání, zde je zejména nutné posoudit, zda měl žalobce resp. jeho právní zástupce možnost seznámit se ve stanovené lhůtě se správním spisem. Soud opakovaně zdůrazňuje, že žalobce se o správním řízení dozvěděl nejpozději dne 29. 6. 2015, když si vyzvedl oznámení o zahájení stavebního řízení. Od tohoto data mohl využít svého práva nahlížet do spisu, o čemž byl konečně i v oznámení o zahájení stavebního řízení poučen. Rovněž zde soud opakovaně upozorňuje na § 41 odst. 2 správního řádu, dle kterého může žalobce požádat o prominutí zmeškání úkonu do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit, přičemž s požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon. Žalobce tedy mohl tuto 15 denní lhůtu využít k nahlédnutí do spisu a k sepsání řádného odvolání a žádosti o prominutí zmeškání úkonu, což však neučil, když toliko sepsal odvolání, které bylo nutno doplnit, a žádost o prominutí zmeškání úkonu, aniž by připojil požadovaný úkon. Samotnou 10 denní lhůtu stanovenou správním orgánem k doplnění odvolání, soud považuje v dané věci za zcela přiměřenou, neboť žalobci resp. jeho právnímu zástupci poskytovala dostatečný prostor, aby se dostavil k nahlížení do spisu a následně řádně doplnil odvolání.
47. K tvrzení žalobce, že mu v tomto bránily překážky na straně správního orgánu, soud konstatuje, že toto tvrzení nemá oporu ve správním spise a jedná se o tvrzení obecné, aniž by žalobce uvedl cokoli konkrétního, např. kdy se marně pokoušel kontaktovat správní orgán za účelem nahlížení do spisu. Ze správního spisu toliko vyplývá, že žalobce se na správní orgán obrátil až dne 23. 7. 2015, tedy až sedmý den ze stanovené desetidenní lhůty, s tím že nahlížení chce provést počátkem příštího týdne, přičemž správní orgán mu odpověděl den následující, s tím, že je možné provést nahlížení ještě týž den a dále jej odkázal na informace dle oznámení o zahájení stavebního řízení. Dále zde soud konstatuje, že žalobce se mohl k nahlížení do správního spisu dostavit i bez předchozí domluvy, o čemž byl mimo jiné poučen i v oznámení o zahájení stavebního řízení. V uvedené souvislosti soud závěrem podotýká, že žalobce uskutečnil nahlížení do spisu až dne 4. 8. 2015.
48. K námitce žalobce, dle které se správní orgány nevypořádaly s námitkou, že v době desetidenní lhůty existovaly důvody na straně správního orgánu, proč se žalobci nepodařilo nahlédnout do správního spisu, soud konstatuje, že uvedenou námitku žalobce výslovně v žádném z podaných odvolání nevznesl, tedy jí žalovaný nemohl ani vypořádat. Žalobce toliko uvedl v odvolání datovaného ke dni 12. 8. 2015, které bylo Úřadu městské části doručeno dne 13. 8. 2015, že se právní zástupce pokoušel několikrát dohodnout termín možného nahlédnutí do spisu, ale hovor nebyl spojen nebo ho nikdo nepřijímal, přičemž na tuto situaci reagoval emailem ze dne 23. 7. 2015. Uvedenou námitkou se žalovaný zabýval v rámci vypořádání přiměřenosti stanovené lhůty na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí. Žalovaný se s ní sice nevypořádal výslovně, ale z odůvodnění je zřejmé, že ji zahrnul do svých úvah ohledně přiměřenosti stanovené délky lhůty. Rovněž je zde nutno vzít v potaz, že žalobce svoji námitku nikterak nekonkretizoval, např. neuvedl, kolikrát a kdy konkrétně se snažil spojit se správním orgánem, přičemž k emailu ze dne 23. 7. 2015 se

žalovaný vyjádřil. Soud tedy považuje vypořádání výše uvedené námitky v napadeném rozhodnutí za adekvátní, a proto neshledal napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

49. Soud tak uzavírá, že žalobce nebyl postupem správních orgánů znevýhodněn, a proto druhý žalobní bod shledal za nedůvodný.
50. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že nebylo projednáno odvolání, resp. nebyly po věcné stránce projednány námitky žalobce vůči vydanému stavebnímu povolení. Žalovaný se vůbec nevypořádal s námitkami žalobce obsaženými v podání ze dne 31. 8. 2015.
51. Dle žalobce se zásada koncentrace uplatní jen za předpokladu, že jsou podmínky pro koncentraci splněny, přičemž žalobci bylo usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015 prominuto zmeškání úkonu a stanovena lhůta k doplnění žádosti a k doplnění odvolání proti stavebnímu povolení. Jelikož mu bylo prominuto zmeškání úkonu a určena lhůta k jeho provedení, bylo nutno pro zachování účinků koncentrace učinit i u této lhůty poučení, které však žalobce postrádá.
52. Dále v prvním žalobním bodě namítl, že bylo-li vyhověno ve věci prominutí zmeškání úkonu, pak tímto úkonem, bylo nepochybně i právo na ústní projednání na místě samém, když toto jednání bylo součástí zmeškaného úkonu.
53. K prvním žalobním bodu soud předně konstatuje, že usnesením Úřadu městské části Praha 3 ze dne 16. 7. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, nebylo žalobci prominuto zmeškání žádného úkonu, ale byla mu toliko určena lhůta, v délce 10 dnů od doručení tohoto usnesení, k doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon a zároveň byl tímto usnesením vyzván k doplnění podaného odvolání rovněž ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo doručeno dne 16. 7. 2015 zástupci žalobce. Dále zde soud podotýká, že žalobce v odvolání ze dne 13. 7. 2015, ve kterém zároveň požádal o prominutí zmeškání úkonu, neuvedl, který úkon požaduje prominout ani tento úkon s podáním nespojil. Správní orgán mu tedy ani žádný úkon nemohl prominout a toliko jej pouze vyzval k doplnění.
54. Námitka žalobce, dle které mu bylo prominuto zmeškání úkonu a určena lhůta k jeho provedení, a proto bylo nutno pro zachování účinků koncentrace učinit i u této lhůty poučení, je tedy nedůvodná, jelikož jak bylo uvedeno výše, žalobci nebylo prominuto zmeškání žádného úkonu. Rovněž je z výše uvedeného důvodu nedůvodná i námitka žalobce, dle které bylo-li vyhověno ve věci prominutí zmeškání úkonu, pak tímto úkonem, bylo i právo na ústní projednání na místě samém, když toto jednání bylo součástí zmeškaného úkonu.
55. Dále se soud zabýval námitkou, dle které nebylo po věcné stránce projednáno jeho odvolání (nebyly po věcné stránce projednány námitky); žalovaný se vůbec nevypořádal s námitkami žalobce obsaženými v podání ze dne 31. 8. 2015.
56. Nejprve zde soud konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s námitkami obsaženými v odvolání žalobce ze dne 13. 7. 2015 a to na straně 5 napadeného rozhodnutí, což ostatně dle žaloby ani žalobce nerozporuje. Spornou otázkou tak zůstává, zda měl žalovaný po věcné stránce rovněž projednat námitky žalobce obsažené v podání ze dne 31. 8. 2015.
57. *Dle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost*

napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

58. *Dle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*
59. *Dle § 82 odst. 4 správního řádu se přihlédne k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*
60. *Dle § 112 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) oznámí stavební úřad účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námítky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. V případě řízení s velkým počtem účastníků se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech řízení účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.*
61. *Jak § 82 odst. 4 správního řádu tak i § 112 odst. 1 stavebního zákona zavádí zásadu koncentrace řízení před orgánem prvního stupně. Jelikož je stavební zákon ve vztahu ke správnímu řádu zákonem speciálním, posuzoval soud otázku koncentrace řízení tedy otázku, kdy mohl žalobce uplatnit námítky dle úpravy obsažené ve stavebním zákoně.*
62. *Dle § 112 odst. 1 věty třetí stavebního zákona mohl žalovaný uplatnit námítky nejpozději při ústním jednání, přičemž k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto, tedy není možné (nové) námítky účinně uplatnit v odvolání, to vše za podmínky, že na koncentraci byl účastník upozorněn. „Výjimku představuje pouze případ, kdy by k tomu účastníku řízení byla odňata možnost nesprávným postupem stavebního úřadu (neoznámení zahájení řízení, oznámení zahájení řízení veřejnou vyhláškou bez splnění zákonných podmínek k takovému postupu, neupozornění na možnost podání námitek a připomínek, neupozornění na zásadu koncentrace řízení- tedy na neúčinnost opožděných námitek a připomínek, nedodržení zákonných lhůt, apod.“ (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 7. 2002, č. j. 5 A 156/2000 – 25; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 As 25/2007 – 70; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007 – 83). Uvedená judikatura se sice vztahuje k § 36 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), nicméně vzhledem k téměř shodnému znění § 112 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 a § 36 odst. 1 stavebního zákona z roku 1976 je dotčená judikatura i nyní použitelná.*
63. *Žalobce žádné námítky ve lhůtě dle § 112 odst. 1 stavebního zákona nevznosl, což ostatně ani sám netvrdí. Odvolací správní orgán tedy byl co námitek uplatněných v odvolání povinen zabývat se pouze námitkami, které se týkají porušení (kogentních) právních*

předpisů a nicotnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (viz výše uvedená judikatura), což žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil.

64. Dále soud konstatuje, že žalobce v žalobě nenamítl, že by nebyl poučen ve smyslu § 112 odst. 1 stavebního zákona o koncentraci řízení. Žalobce toliko namítl, že prominutím zmeškání úkonu a určením lhůty k jeho provedení, bylo vyžadováno k zachování účinků koncentrace poučení. Zde soud opakovaně podotýká, že žalobci nebylo prominutí úkonu prominuto. Konečně soud konstatuje, že žalobce byl v Oznámení o zahájení stavebního řízení a pozváním k ústnímu jednání ze dne 25. 5. 2015, č. j. S ÚMČ P3 029789/2015, upozorněn ve smyslu § 112 odst. 1 stavebního zákona o koncentraci řízení.
65. Žalobce mohl docílit projednání ostatních námitek postupem dle § 41 odst. 1 správního řádu a požádat o prominutí zmeškání úkonu, zde tedy požádat o prominutí zmeškání uplatnění námitek ve smyslu § 114 stavebního zákona, přičemž však tyto námitky by musel dle § 41 odst. 2 správního řádu spojit se zmeškaným úkonem. Žalobce sice v odvolání ze dne 13. 7. 2015 požádal o prominutí zmeškání úkonu, ale neuvedl, o jaký úkon se jedná, a nebylo povinností správního orgánu si domýšlet, o prominutí kterého úkonu se jedná, a proto žalobce správně vyzval k doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon a za tímto účelem žalobci určil lhůtu. Žalobce však ve stanovené lhůtě žádost nedoplnil.
66. Ve vztahu ke stavebnímu povolení žalobce v odvolání ze dne 13. 7. 2015 namítl, že byla aplikována zrušená vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, přičemž tuto námitku žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal. Dále namítl, že stavební povolení zasahuje do jeho práv z hlediska využití jeho nemovitosti sousedící s dotčeným pozemkem a že ve vztahu k jednomu z dotčených pozemků probíhá stavební řízení. K této námitce soud konstatuje, že se jedná o námitku ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona, tedy žalobce, aby dosáhl její projednání, musel by ji uplatnit nejpozději při ústním jednání, případně zvolit výše naznačený postup.
67. Dále soud považuje za vhodné zmínit, že žalobce v odvolání ze dne 13. 7. 2015 si „vyhradil právo odvolání doplnit“, přičemž správní orgán prvního stupně této „žádosti“ vyhověl, a žalobci určil lhůtu k doplnění odvolání, avšak žalobce ve stanovené lhůtě odvolání nedoplnil. K uvedenému soud podotýká, že dle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dní a žalobci z ničeho neplyne právo vyhradit si doplnění odvolání, správní orgán však i přesto žalobci vyhověl a určil mu lhůtu k doplnění, ale jak již bylo uvedeno, žalobce ve stanovené lhůtě odvolání nedoplnil.
68. Vzhledem k výše uvedenému soud uzavírá, že žalovaný nepochyl, pokud v napadeném rozhodnutí přezkoumával pouze námitky vznesené v odvolání ze dne 13. 7. 2015 a k ostatním námitkám (námitkám v podání ze dne 31. 8. 2015), s výjimkou námitek týkajících se porušení právních předpisů resp. práv žalobce, nepřihlédl. Soud tedy shledává i první žalobní bod za nedůvodný.
69. K průběhu správního řízení soud souhrnně konstatuje, že správní orgány svým postupem nezkrátily žalobce na jeho procesních právech. Především sám žalobce ve věci zvolil ne zcela šťastný procesní postup. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobci bylo řádně doručeno prvostupňové rozhodnutí a žalobce proti němu podal včas odvolání i s odůvodněním. Za tohoto stavu věci, tak není zcela srozumitelné, proč žalobce podal současně s odvoláním i žádost o prominutí zmeškání úkonu, přičemž je zde nutné zdůraznit, že k této žádosti předmětný úkon nepřipojil ani z ní není zřejmé o prominutí

zmeškání, jakého úkonu žádá. Za této situace správní orgán vyzval žalobce k doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o předmětný úkon, avšak žalobce tuto žádost ve stanovené lhůtě ani později nedoplnil. Dále správní orgán žalobci stanovil lhůtu k doplnění odvolání, avšak rovněž ani odvolání ve stanovené lhůtě žalobce nedoplnil. Žalobci však nic nebránilo, aby ve lhůtě pro odvolání resp. v prodloužené lhůtě doplnil jak žádost o prominutí zmeškání úkonu, tak i odvolání, což jak bylo již několikrát zmíněno, neučinil. K délce stanovené lhůty soud dodává, že tato byla, jak je uvedeno výše, stanovena přiměřeně. Konečně soud podotýká, že žalobcova procesní aktivita se omezila zejména na podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a na odvolání proti usnesení, kterým byla určena lhůta pro doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon a k doplnění podaného odvolání, aniž by ve stanovené době učinil věcné doplnění. Rovněž soud dodává, že žalobci nic nebránilo ani k nahlédnutí do správního spisu, avšak žalobce tak učinil až po uplynutí stanovené lhůty k doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu a k doplnění odvolání.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

70. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
71. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. června 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu